

הוכן עיני כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

כתובות דף עד.

חליצה מוטעית באופנים דלהלן מה דינה?

כשאומרים לו "חלוץ לה על מנת שתתן לך ר' זוז"	כשאומרים לו "חלוץ לה ובכך אתה כונסה"	
חליצתה כשרה	חליצתה כשרה	לריש לקיש
חליצתה כשרה	חליצתה פסולה	לר' יוחנן ¹

המקדש באופנים דלהלן, האם צריכה הימנו גט?

המקדש במלוה - ובעל	המקדש על תנאי - ובעל ²	המקדש בפחות משו"פ - ובעל	
צריכה הימנו גט	צריכה הימנו גט	צריכה הימנו גט	לר' אלעזר
אינה צריכה גט	אינה צריכה גט	צריכה הימנו גט	לר' אמי ³

¹ ר' יוחנן פליג על ר"ל וס"ל שלא מועילה חליצה אם לא נתכוון החולץ שע"י החליצה תותר לעלמא, דהרי כאן נתכוון החולץ שע"י החליצה תהיה אשתו, ולכן חליצה כזו לא מהניא להתירה. אכן אם כן מתכוון לחליצה רק מטעים אותו שיקבל ממון - באופן זה מהני החליצה, והטעם שמועילה החליצה אפי' שלא נתקיים לבסוף התנאי, מכיון שאי אפשר לעשות תנאי בחליצה דכל דבר שלא שייך בו שליחות אין מועיל בו תנאי.

² בסמוך מביאה הגמ' שכך גם סובר רב כהנא בשם עולא, שהיה מעשה - שקידש על תנאי ובעל - ולא היה כח ביד חכמים להוציא את האשה בלא גט. ואמרה שזה שלא כשיטת ר' ישמעאל, דסובר שאם היו קידושי טעות - וכגון בכה"ג שקידשה על תנאי ולא נתקיים התנאי, הדין הוא שאפי' בנה מורכב על כתפיה ממאנת והולכת לה. ואפי' אם זינתה תחתיו, כיון שקידושיה קידושי טעות - מותרת לחזור לו, דלא נאסרה עליו.

³ ס"ל שכיון שאין אנשים בקיאים בדיני גיטין וקידושין, הם חושבים שגם מקדש במלוה או מקדש על תנאי חלים הקידושין, ואינם מתכוונים בביאתם לעשותה לשם קידושין. וכיון שבאופנים אלו אליבא דאמת לא היו קידושין - לכן אינה צריכה הימנו גט. אכן במקדש בפחות משוה פרוטה, שזה דבר מפורסם והכל יודעים שאין אשה מתקדשת בפחות משוה פרוטה, ודאי יש לנו לומר שבעל לשם קידושין - דאין אדם עושה בעילתו בעילת זנות, וצריכה גט לכוי"ע.

הוכן עיני כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

כתובות דף עד:

המוציא את אשתו משום שנדרה נדר, באיזה מקרים מחזיר ובאיזה לא?

יכול להחזיר	אינו יכול להחזיר	
----	בכל נדר ¹	לתנא קמא
נדר שלא ידעו בו רבים - יש הפרה	נדר שידעו בו רבים - אין לו הפרה ²	לר' יהודה
כשאין צריך חכם - דיכול הוא להפר ⁴	כשצריך חכם להפר - דאינו עינוי נפש ³	לר' מאיר
-----	בין צריך חקירת חכם ובין לא ⁵	לר' אלעזר

¹ ושני טעמים יש בזה: א) כדי שלא יקלקלה שלא יאמר אילו הייתי יודע שיש התרה לנדרך לא הייתי מגרשך, ויש מקרים שכבר ניסת לאחר וכשיאמר כן - הוא מבטל את הגט ונמצא בניה מהשני ממזרים. לכן תיקנו שבכל ענין אינו מחזיר, ומזה שיודע שלא יכול להחזירה לא יוכל לטעון עוד שבטעות וכוי גירשה, דהרי אמרו לו כבר שלא יוכל להחזירה אם יגרשה. ב) החמירו וקנסו את האשה כדי שלא תהיה פרוצה בנדרים.

² ס"ל שטעם שאסרו לו להחזירה משום קנס כדי שלא תהיה פרוצה, ודוקא בנדר חמור קנסוה.
³ הבעל מיפר נדרים שבינו לבינה, דהיינו נדרי עינוי נפש, אבל שאר נדרים צריך "חקירת חכם" כדי שימצא לה פתח וחרטה. וכיון שלשיטתו לא איכפת לו שתתבזה אשתו בב"ד להפר אותו, יש לחשוש שאם נתיר לו להחזירה, יאמר אם הייתי יודע שיש תקנה לנדרך לא הייתי מגרשך, ויכול לקלקל אותה אם נשאת לאחר לבטל את גיטה.

⁴ וכיון שלא הפר לה בעצמו - לא יוכל לקלקלה, דהכל יודעים שבעל מיפר נדרי אשתו.

⁵ ס"ל שאין אדם רוצה שתתבזה אשתו בב"ד, ולכן בנדר שצריך חקירת חכם אינו יכול לקלקלה ולומר אילו הייתי יודע שיכול החכם להתיר לך את הנדר לא הייתי מגרשך, כיון שבכל ענין לא רוצה שתתבזה בב"ד (וביזוי שלה הוא גם ביזויו). ומ"מ אמרו שלא יחזיר גם בכה"ג שצריך חקירת חכם, משום שיכול לקלקל אותה בנדרים שלא צריך בהם חקירת חכם - דיאמר אילו הייתי יודע שאני יוכל להפר את נדרך לא הייתי מגרשך. והיינו שגזר על צריך חקירת חכם אטו נדר שאינו צריך חקירת חכם.